

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 100.—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69

De bun sosit!...

D-lui ministru Dr. Alexandru Vaida-Voevod

Dl ministru Al. Vaida-Voevod s'a reîntors în țară după o absență de aproape 3 luni. Timp de agitată neliniște și îngrijorare pentru toți câți cunosc și iubesc din tot sufletul pe marele luptător al Ardealului.

După ani de luptă grea, istovitoare de nervi și energie, sub regimul dominației maghiare, neînfricatul luptător Al. Vaida-Voevod a fost printre cei dintâi când glasul imperios al datoriei și răspunderii l-a chemat la postul de comandă și de muncă în vâltoarea vieții politice a României întregite.

Al. Vaida-Voevod, alături de Iuliu Maniu și ceilalți dintre marii luptători ai vechiului Ardeal sunt făuriți ca dintr'o bucată de granit. În lupta pentru ideal gata ori și când să înfrunte obstacolele și toate intemperiiile vremurilor vi-trege, rezistând cu tenacitatea caracteristică a luptătorilor de rasă tuturor ademenirilor și ispitelor bizantine.

Credința într'un ideal l-a purtat întotdeauna în primele rânduri ale luptătorilor pentru libertatea și dreptatea poporului.

Din seva de vigoare a poporului românesc și-a duplicat energia de luptă isbind fără cruțare în dușmanii seculari și cu neînfrântă energie tinerească purtând și propovăduind lupta pe toate plaiurile și meleagurile Ardealului nostru a isbutit să închege ca într'un mănunchiu de oțel falanga de luptători cari ne-au dat Alba-lulia dela 1 Decembrie 1918 și cea din 6 Maiu 1928.

Al. Vaida-Voevod însă nu s'a mulțumit numai cu izbânda de o clipă. A dorit izbânda deplină și definitivă și în lupta pe care am deschis-o împotriva regimului bizantin care stăpânea din dosul ușilor hermetic încuiate și noua viață politică a României întregite. Izbânda a venit la 10 Noembrie 1928. Noul regim, al democrației integrale, a adus ofrandă vechiului regat, tot ce Ardealul are mai curat și mai bun — ca în lupta înfrățiță cu tot ce vechiul regat are mai bun să ducă la deplină

biruință cauza sfântă a noului regim instalat la cârma țării.

Din culmea biruinței, marele și neînfricatul luptător Al. Vaida-Voevod, după o luptă grea și neîntreruptă de zeci de ani nu s'a retras din șirul dintâi al luptătorilor, ca să se odihnească, ci a stat mereu alături de Iuliu Maniu până ce a văzut înstăpânit de-abinele noul regim.

Munca încordată, continuă, de zi și noapte, la postul de veghe și răspundere i-a măcinat nervii și suferind a trebuit să-și părăsească țara și să-și caute de sănătate.

Timp de aproape 3 luni a lipsit din Țară. Presa de partid și cea avidă de senzații efemere și sgomotoase, zi de zi a întreținut cu o diabolică rea credință o atmosferă de false știri în legătură cu boala d-lui Al. Vaida-Voevod.

Azi, spre nemărginita noastră bucurie, dl. ministru Al. Vaida-

Voevod, refăcut și sufletește și trupește s'a reîntors din nou în Țară, ca să-și continue opera pentru câva timp întreruptă. Va înceta de-acum croncănitul paserilor negre. Ardealul, al cărui fiu scump este marele luptător, îl primește cu toată dragostea nefățărită de care i-a dat dovadă Clujul românesc din prilejul reîntoarcerii d-sale în mijlocul admiratorilor săi ardeleni.

„Chemarea” dorește marelui său patron spiritual isbânda completă a doririlor Sale de bine, asigurându-l de întreg sprijinul devotat, până la jertfă, pentru biruința deplină și desăvârșită a idealului nostru de luptă.

Ardealul românesc azi trimite toate urările de bine, bucurându-se pe toate plaiurile, că Vă are iarăși în rândurile cele dintâi în postul de veghe și răspundere al României celei Noi.

* * *

BASARABIA

O caricatură din „Adevărul” de-acum câteva zile ilustrează sugestiv adevărata problemă pe care Basarabia o asvârle în cumpăna actualității politice. Clișeul ne înfățișează pe dl Vintilă Brătianu alături de fruntașul bolșevic Stalin. Șeful partidului liberal se adresează conducătorului Sovietic: „Ce mai pui la cale în Basarabia”, la care Stalin răspunde: „Eu nu mai fac nimic; dă faci destul!” De fapt Sovietele pot jubila în-tăia parte a obiectivului lor a fost atinsă, căci s'au găsit în România oameni inconștienți — cari totuși se mai afișează patrioți — oameni de patimi mărunte cari s'au pretat jocului periculos și anarhic al bolșevismului.

Partidul liberal, bordelul tuturor uneltirilor și conjurațiilor, nu s'a dat în lături dela nici o minciună, dela nici o știre alarmantă care să dea impresia că în Basarabia e revoluție, panică, rășhoiu civil.

Orice cercetător atent a constatat însă că în Basarabia ca și în restul țării nu există comunism, nu există decât „agenți comuniști” — după cum foarte bine a precizat dl prim-ministru Iuliu Maniu.

Dar în definitiv ce credeți care poate fi substratul dinamic al campaniei presei liberale pe tema Basarabiei?

Care poate fi mobilul acestor in-calificabile și descreeurate ieșiri anti-patriotice ale „Ordinei”, „Viitorului” și a celorlalte mizerabile oficine liberale de rușine națională?

Toate au acelaș substrat. Acelaș mârșav și absurd substrat de acapărare a puterii. Cum? Prin prezentarea situației din țară într'o lumină supărătoare, într'o perspectivă tragică. Arătând că țara e bântuită de bolșevism și că anarhia bate la ușă — presa liberală trage stereotipa concluzie: Guvernul e slab. Soluția — pe care o dau tot liberalii — să fie chemat la cârmă dl Vintilă Brătianu.

Iată, dar la ce se reduce toată risipirea de cerneală, toate înjurăturile și toate blestemele liberale?

Dar chestiunea are și o altă latură. Aceea pe care um precizat-o la începutul acestui articol: *prin campania lor, liberalii fac cel mai bun serviciu Moscovei și eo ipso cel mai mare rău țării!* Prin faptul că întrețin o atmosferă de panică păgubitoare din toate punctele de vedere pentru țara noastră care are nevoie de liniște.

Dar cum rămânem atunci cu „interesesele superioare ale țării”, pe care liberalii nu pierd nici o ocazie să se laude, că le apără?

EMIL TELEACU.

Noui numiri în magistratură

Cu data de 15 Februarie a apărut în Monitorul Oficial noua mișcare în magistratură. S'au numit în total 129 de judecători-supleanți dintre cari numai șapte (cit.ți bine) 7 ar-de-eni.

Față de atitudinea cunoscută a dlui Iunian în ce privește Ardealul și pe Ardeleni dovedind încă odată că se ține în vechea notă prin nimic justificată, căci doar Ardealul l-a ales de 2 ori pe d. Iunian în Parlament — noi luăm aceeaș atitudine din trecut și ne exprimăm aceeași păreri — cunoscute prea bine de întreaga opinie publică românească.

„Chemarea”

Cazul dela Bădăcini

Nerușinarea liberală nu mai cunoaște margini. Nici o minciună, nici o invenție mizerabilă nu e cruțată de pirații scrisului „liberal” pentru a desorienta opinia publică asupra adevăratei situații din țară.

Mai nou tentative de criminală mistificare a presei liberale s'au îndreptat asupra alegerilor comunale. Rezultatul în cea mai mare parte a țării se cunoaște: listele partidului național-țărănesc au obținut o biruință aproape pretutindeni. Totuși — nu se știe prin ce vintilești calcule — liberalii tipă ca nebunii că „guvernul a ieșit înfrânt din alegeri”.

Cel mai nou caz de nerușinare liberală s'a petrecut, prin lansarea svonului că în Bădăcini — satul de baștină al dlui Iuliu Maniu — a ieșit lista liberală.

De fapt — liberalii în Bădăcini nici n'au depus listă.

În Bădăcini n'au fost depuse decât două liste. Ambele național-țără-niste. Dar ieșind lista doua (2) național-țărănistă liberalii au afirmat că ... au ieșit liberalii.

Iată minciuna liberală, în toată goliiciunea și urîtenia ei — înfățișată autentic prin declarația de mai jos, tocmai a acelor pe cari gazetele liberale îi dau ca reprezentanți și consilieri comunali *liberali*, din Bădăcini.

Declarație

Prin care subsemnatul Ioan Chioresan, domiciliat în comuna Bădăcin, jud. Sălaj, declarat primar pe lista Nr. 2 a grupării național-țără-niste, dimpreună cu ceilalți locuitori din Bădăcini aici subsemați, declarăm pe onoarea noastră de cetățeni și la nevoie vom întări și cu jurământ, că în comuna noastră Bădăcin, nici odată nu s'a depus nici o listă liberală, în toată comuna neavând liberalii decât doi oameni foști pădurari, și nici o altă organizație.

(Continuare pe pagina 2-a.)

Cazul dela Bădăcini

(Urmare din pag. 1-a.)

La funcțiunea de primar am rivalizat doi oameni, eu Chiorean Ioan, care în paranteză vorbind, și în 1926 am fost ales în gruparea național-tărănistă la dorința expresă a doarei Cornelia Maniu, — și-al doilea, Pop Teodor a Petri, cu altă grupare tot național-tărănistă. Pop Teodor depunând mai degrabă lista, a depus semnul roata, eu am fost nevoit să depun două roate.

E o minciună sfruntată comunicarea, că eu aș fi fost vreodată membru în comitetul județean al organizației liberale sau că despre acest lucru vre-odată aș fi avut cunoștință. Este neadevărat că consiliul comunal cel trecut, ar fi fost consiliu liberal, fiind toți membri acestui consiliu aderenți neschimbați ai partidului național-tărănesc. Dacă Prefectul alegerilor vechi s'ar fi lăudat, că ar fi fost listă liberală pretutindenea, nu ne miră ea este o atitudine cunoscută și detestată de noi toți.

Dacă din motive legale neîntruindu-se majoritatea absolută sau alte motive, ar fi nimicită alegerea, rămâne totuși faptul, că noi am fost și suntem tot așa ca cei de pe lista primă, membrii organizației național-tărăniste și grupurile noastre s'au format numai în jurul deosebirii persoanei pe care o voiau în fruntea satului ca primar. Nu avem pentru ce demisiona, ci ne mirăm că se ocupă lumea cu un caz evident și de nici o importanță. În Sălaj abea există vre-o listă liberală.

Înainte noastră: ss. Vásárhelyi Iuliu notar cercual, ss. Ioan Man Tiber, ss. Ioan Chiorean, ss. Mathé Iosif, ss. Oros Florian, ss. Ioan Man Tiber, ss. Man Nicolae, ss. Pop Ioan, ss. Oros Ioan, ss. Veres Pop Ștefan, ss. Pop Teodor, ss. Dumitru Chiorean, ss. Man Pavel, ss. Prian Nichita, ss. Pop Victor, ss. Traian Ciobancă, ss. Nicolae Man, ss. Oros Nicolae lui Gavrilă prin Vásárhelyi, ss. Ioan Ghișă, ss. Pocola Ioan, ss. Man Ioan, ss. Man Ștefan, ss. Man Ioan a lui Ioan.

L. S.

Balul nostru

În cursul săptămânei trecute au mai binevoit a-și răscumpăra biletul de onoare următorii domni, cărora și pe aceasta cale le aducem cele mai vii mulțumiri ale noastre:

Dd. Adrian Oțoin senator, 500; Banca Ardoleană, Cluj, 1000; Preot Iuliu Găpănean deputat, 500; Dr. Nicolae Crăciun prefect, 500; Dr. Cornel Ordace, Blaj, 200; Dr. Victor Suciu senator, Tg. Mureș, 500; Dr. Eugen Bran notar public, Teaca, 500; Dr. C. Bohățel senator și d. Ghilea deputat, 1000; Dr. Simion Balint prefect, Odorhe'u, 1000; Păr. protopop Ioan Hossu-Milás (Mureș) 200; Dr. Ambrosie Chețianu canonic, Blaj, 300; Simion Ilișiu profesor, Cluj, 500; Romul G. Anonș senator, Caransebeș, 500 Lei.

Biletete de onoare dela Balul "Chemării" se răscumpără pe adresa:
Dr. A. T. MUREȘAN
Str. Paris 68, CLUJ

Cetiti și răspândiți
„CHEMAREA”

Despre camătă și cămătărie

(Urmare din n-rul trecut.)

Politica bancară și economică liberală cu tendințele ei de a exploata tot și de a ține pe toți sub o tutelă și sclavie economică, dar în deosebi elementul țărănesc productiv și pe mica burghezie a aflat foarte comod acest sistem nefăcând nimic pentru o soluționare a chestiunii în favoarea debitorilor respectiv în favoarea elementului exploatat. Nu vedem deci în legislația Regatului vechiu nimic ce ar constitui o restricțiune a abuzurilor, și nici vre-o sancțiune în contra exploatarea cămăterestii a claselor Țărănești. Aceasta clasă a fost exploatată în mod liber și nestingherit de legislator începând dela băncile liberale și dela băncul satului de toată lumea până la proprietarul latifundiilor.

Azi însă după ce s'a înțeles că suntem un Stat Agrar, și întrucât nu vom deveni în sensul strict al cuvântului un adevărat Stat Agrar vom peri cel puțin economiceste azi când micul agricultor, lipsit de capital, este condamnat în raportul de credit să aibă vesnic rolul debitorului, o legislație democratică nu mai poate neglija interesele acestei clase.

Trebuie deci să alegem între definițiunile multiple ce există din punct de vedere juridic asupra esențialului „dobândă” și cămăterie cu considerația la cele de mai sus.

Asupra determinațiunii „dobânzii”, teoriile juridice sunt variate și chiar contrarii. Nu îngăduie spațiul de a da toate definițiunile și teoriile dobânzii începând dela dreptul roman până la timpurile noastre, ne vom mărgini deci de a da din acel haos pe care ni-l prezintă teoriile diferite, numai două, cari sunt opuse; — le vom cita numai neavând loc pentru a le discuta.

Una este teza lui Ulpianus: „Usurae vicem fructuum optinent et merito non debent a fructibus separari etc.” — teza acceptată și de Marele Savigny. Principiul de bază al acestei teze este că dobânda e „fructus”, — „lucrum ex re”.

A doua teză din dreptul roman este: „commodum eius esse debet, cuius est periculum” după aceasta teză dobânda nu e „fructus” nu este „lucrum ex re”, ci este „lucrum per occasionem rei, propter negotiationem perceptum”. Teza această din urma este susținută și de Pomponius, care definește dobânda precum urmează: „Usura pecuniae, quam percipiamus, in fructu non est, etc. id est nova obligatio”.

Iată, că definițiunile aceste din dreptul roman ne dau indicația cum trebuie legiferat și cum se poate legifera ținând seama de situațiunea actuală a elementelor productive din țară.

Este foarte interesant a cunoaște, că renumitul savant Mommsen. — în privința dobânzilor de întâ ziere a acceptat teza ulpiană, iar în privința dobânzilor legale, este un aderent al tezei pomponiene.

Din punct de vedere al ocrotirii claselor producătoare țărănești, numai prin aplicarea tezei mixte vom putea ajunge la o soluție justă. Iar aplicarea ambelor teze nu va constitui un nonsens juridic și nici vre-o piedecă deoarece juriștii nu sunt de loc uniți în concepție, precum probează citatele surselor și ideologia lui Mommsen.

Din acest punct de vedere al ocrotirii justificate a unei clase, care merită această ocrotire, dobânda legală trebuie să capete o definiție după teza Ulpiană, ea trebuie să fie considerată drept fructus și tratat ca atare. În consecință nu numai asupra măimei ei trebuie să se legifereze, ci și asupra modului perceperei și cazurilor în cari ea poate fi percepută, stabilindu-se în lege cazurile exigibilității în general și în deosebi excepțiunile când ea nu poate fi percepută.

În timp ce dobânda ce trece peste cea legală, adică cea așanumită de întâ ziere, și dobânda convențională, trebuie să fie considerată și tratată juridicește ca „nova obligatio” intrând în acel capitol al legii, care tratează despre cămătărie, unde ea va fi

raportată asupra definițiunii preciză a unei „cămătărie reale”.

Nu mai așa vom ajunge la o legislație, care va fi democratică prin ocrotirea intereselor juste ale elementului țărănesc și productiv, dar va fi și dreaptă ținând seama de justele interese ale capitalului și capitalistului cinstit.

Să nu avem frică de streinătate și de reproșul capitaliștilor streini, fiindcă aceștia din urmă sunt cu mult mai puțin pretențioși în privința dobânzilor ca cei indigeni. În ce privește însă capitalistul indigen, n'avem nevoie să avem considerații deosebite pentru ei, — ei n'au decât să se întoarcă cu plasmamentele lor la depuneri și la întreprinderile industriale și comerciale și să nu facă cămătărie și nici pe bancherul ascuns.

Cu considerarea la insuficiența spațiului nu voi mai face deducții juridice ale tezelor arătate, ci vom încheia intrând în medias res și dând conturile soluției.

De a constrânge pe un debitor sub titlul de dobânzi legale să presteze o plată, pe care n'a înțeles-o sau cu alte cuvinte de a o octroia, un contract, o convenție de dobândă prin legiferare, asupra părților, — debitor și creditor — dintre cari una este de obicei un individ cu o concepție primitivă, este în sine un lucru foarte jingăș.

În consecință la nici un caz dobânda legală nu poate să fie o cotă fixă, care în anumite cazuri când de pildă banii sunt ieftini, ar constitui o sarcină nedreaptă pentru debitor, trecând peste natura adevărată a fructusului, ci totdeauna 1—2%, maximum 3%, peste cota Băncii Naționale.

Nici dobândă nu se percepe cu excepția datoriiilor cambiale, bancare și a comercianților între ei, — după sume cari nu trec peste Lei 5.000.—

Ar fi de dorit de a lărgi seria excepțiunilor în favoarea țăranimei, trecând în această serie cumpărăriile de mașini agricole, avansurile asupra recoltei etc., legiferând în așa fel, că după astfel de debite dobânzile nu pot fi socotite decât pe bază convențională.

Cum însă convențiunile de dobânzi deschid larg porțile cămătăriei, legislatorul va trebui să fixeze:

max mul dobânzii convenționale până la cel mult 5—6% peste cota Băncii Naționale, cu excluderea așanumitelor comisioane trimestriale, comisionul de scont etc. cari nu sunt altceva decât dobânzi camuflate.

Aci este locul de a stabili o definiție a cămătăriei reale, decretând de cămătărie reală orice convențiune, în cari sub orice titlu sunt trecute plăți sau prestațiuni în sarcina debitorului, cari trec asupra limitei legale de acest maximum. Pe lângă nulitatea plusului sunt indicate și sancțiuni penale, bine înțeles nu ex offo ci numai la cererea părții lezate.

În legislațiile moderne, criteriul cămătăriei îl formează subsistența unui „dolus” și, efectul ruinător. Deocamdată nu vom avea nevoie de acest dolus în legea noastră, pe lângă sistemul preconizat, adică când maximumul dobânzii convenționale este fixată prin lege. Rămâne de sine înțeles, că dolus-ul dacă prin el creditorul a căutat să mascheze călcarea legii și dacă efectul dăunător a fost mărit prin acest dolus, va cădea în cumpăna justiției ca o circumstanță agravantă.

Legea noastră ar pierde caracterul ei preventiv și protector dacă am introduce în ea drept criteriul esențial „dolusul”, a cărui dovedire este în totdeauna extrem de grea.

În această lege mai trebuie să se adopteze principiul art. 998 din Codul Civil Austriac ref. la perceperea de dobânzi după dobânzi scadente, și anume în acel sens, că orice convenție contrarie este nulă. Excepția ce există azi în această privință în favoarea băncilor și instituțiilor financiare, încă trebuie să fie supusă unei restricțiuni, în acel sens, că nu-

mai odată la an se permite capitalizarea dobânzilor, la nici un caz însă nu se permite această operație bancară la împrumuturile țărănești. Anatocismul, — adică perceperea de dobânzi după dobânzile scadente nu se admit însă numai atunci, dacă există în acest sens o convenție scrisă.

Categoria dobânzilor speciale, cum sunt dobânzile de întâ ziere (usura ex mora) încă vor trebui să afle o reglementare în sens logic și protectoral.

O legiferare în sensul mai sus indicat va face un sfârșit cămătăriei ce bântuie în satele noastre răpind bineficia țăranului. Ea este indicată în actuala situațiune a economiei naționale, care trebuie să se razime pe agricultură și pe agricultori, ocrotind pe acești din urmă, fiindcă în caz contrar și în lipsa unei legiferări conștiente orice împrumut agricol va fi inutil, neatingând scopul și servind numai pofta și interesele cămătarilor.

Dr. A. V.

Miriapodul politic

Niciodată nu m'a putut tenta, ori scoate un mister din făgașele mele obișnuite. Cu atât mai puțin rezervele unor întrebări echivoce, ridicate la suprafață cu ținta, să stărnească discuții, cari pierzându-și demult actualitatea, ne dau acum probe evidente de colorit politic.

Totul exact până aci! Ceeace doresc să pun însă la punct, e altceva: Cunoaștem cu toții cazul îmbolnăvirii dlui ministru Vaida-Voevod, care spre bucuria noastră a sosit, chiar azi dela Viena. Cunoaștem toate peripecțiile tratamentului, la care a fost supus, pentru a fi complet restabilit. În același timp, mai cunoaștem și caracterul cameleonist al politicii și elementele ei constitutive de intrigă. Nimic de zis. Așa a fost, este și va fi.

Un fapt, ce denotă însă murdara conversiune a unor personalități cu aspirații turburătoare, îmi smulge indignarea, întrebându-le: cine le îndreptățește să amestece miriapodul politic în repaosul absolut necesar al unui om de talia dlui Vaida, care a plecat să-și vadă de sănătate? Ori, un ministru, nu e o ființă, ca toată lumea? Nu simte și el, ca oricare muritor? Nu i-se îngăduiește să se recreeze și dânsul, într'o atmosferă revătamată?

Di Vintilă Brătianu „in illo tempore” — află că e degradator pentru dsa, ca să se oprească la Viena, pentru a se căuta. Și a plecat mai departe: spre Royat..., pe când dl Vaida, deplasându-se în metropola austriacă, i-s'a părut, că s'u prea îndepărtat de țara sa, ale cărei destine — preocupându-l și în timpul, cât era bolnav — i-au redus binisor odihna.

Totus, morile de vânt liberale de toate categoriile, neputându-se desbrăca de năzuințele tembele — sfârșind cu expediente ce le susțin ultima speranță — s'au năpustit cu o frenezie verbală asupra dlui ministru Vaida, demontând întreg adevărul, în legătură cu plecarea dsale la Viena.

Dar ținând cont, că seriile sumbre de combinații, iscate deodată cu îmbolnăvirea dlui Vaida, nu ne-au putut indica în tot cursul maladivității sale motive veridice de alarmare, clăsam toată chestiunea, ca pe o mistificare pernicioasă, ce urmărea cu dinădușul întreținerea curentului agitator liberal, care acum, după întoarcerea nepregetatului ministru de interne — ca de un fulger căzut din senin, a fost brusc întretăiat...

OCTAVIAN ȘIREAGU.

Poșta Redacției

Domnii colaboratori ai ziarului nostru din streinătate sunt rugați a-și trimite la ziar adresa pentru a le putea trimite carnetul de correspondent.

REDACȚIA.

Sterilitatea activității naționale

Privind activitatea națională ca progres social, cum și cea mui mare parte a activităților individuale, cari au vre-un caracter public, e trist, dar voim să fim sinceri, trebuie să constatăm, că sunt din cale afară sterile.

Cine se îndoiește de veracitatea acestei constatări, n'are decât să-și pună întrebarea; ce s'a făcut timp de zece ani pe diferite terenuri de activitate de interes public și să cântărească dacă rezultatele obținute sunt măsura justă a muncii, și a sfertărei chinuite a indivizilor cari compun marea masă a cetățenilor. Să vadă, dacă munca contribuabililor desvoltată pentru a putea face față cu impozite percepute în trecut mai barbar și mai exagerat de cât în timpurile harociurilor, — dacă renunțarea la atâtea comodități, pe cari o altă guvernare le-ar fi asigurat în schimbul unei astfel de contribuții, ca drumuri practicabile, posibilități de transporturi comode, sigure și rezeși și în genere conforturi realizate prin amenajamente cari satisfac deja dezirabilitatea legitimă a-l unui cetățean dintr'un stat democratic a-l veacului XX-lea au fost ele într'adevăr cinstite valorizate de către cei chemați să o facă aceasta? Căci ce înseamnă din punct de vedere economic guvernare, dacă nu complexul acțiunilor organelor statului cari să asigure, ca maximul de profit individual să poată fi realizat cu un minimum de efort, iar acest profit apoi să-și primească și plus valoarea oferită totalului activităților individuale, când ea este valorizată ca și unitate de activitate națională.

Cine se îndoiește să vadă apoi la fel, dacă deservirea îndatoririlor statului (administrativ) față de cetățenii săi, realizată prin niște funcționari bine ignorați de bun simț, spirit de datorie și în genere inconștii de îndatoririle ce incumbă situația de slujbaş, este răsplătită justă pentru eroicele jertfe de trudă, suferinți, ba chiar vieți aruncate în urna budhismului liberal din partea bravilor cetățeni cari riscau să facă uz de drepturile lor de ulțel atât de scump plătit.

Punând deci în cumpănă de o parte toată truda, abnegația, ruina și jertfa cetățenilor indivizi, iar de alta parte rezultatul acestora ca și valoarea complexului de activitate națională de-a lungul alor zece ani, să vedem, că brațul din urmă cu ce greutate nivelează brațul celalt.

Punând în cumpănă de o parte acele sute de milioane sustrate din munca cetățeanului exprimate prin cele zece bugete acoperite din truda lui, apoi acelea și mai multe miliarde care fără urme de contabilizare au fost exrocate din partea slujbașilor sub diferite forme de bacșișuri și mitui obligatorii, adăugând apoi valoarea atâtor existențe în special comerciale și industriale sdruncinate prin neputința de-a face destul neșatului vampirilor publici, în sfârșit ținând cont și de fabuloasele sume ce ar reprezenta activitatea oprită să se desvolte din spirit de curdanariot dictat de interesele capitalului liberal, — iar de altă parte a cumpănei punând lipsa complexă a unei tendințe puternice spre culmile civilizației, începând cu lipsurile cele mai elementare și legitime și terminând tot numai cu bazu elementară a drepturilor economice, asigurarea principiului hedonistic, întreb ce se mai poate pune spre a echilibra brațul atât de încărcat ce apasă de o parte? Dcar numărul victimelor de căi ferate, sau a luptelor electorale, ori valoarea timpurilor neprețuit de scumpe ale cărturarilor de inimă, petrecute între baionetele lui Duca sau Goga în marșurile lor fortate de zeci de kilometri pe jos, ori drumurile bine brăzdate mai deplorabile decât în

timpul războiului, ori lipsurile de instrumente de apărare națională, ori activitatea de injurături parlamentare, ori sumele plătite de stat ca despăgubirea rezultatului acțiunii de infectare a sufletelor tineretului, ori reputația din străinătate de a fi scris „feriți-vă de români”, ori valoarea bogățiilor miniere, forestiere, petrolifere ieșite din țară fără nici o urmă de profit pentru nouăzeci și cinci la sută din cetățeni, ori ce altceva?! Iată pandul activității la care au fost forțate timp de peste un deceniu 18 milioane suflete, mai mult chiar! Am citat, mai sus, că 18 milioane suflete, voind a indica populația României. Să-mi cereți însă cineva datele pe ce-mi bazez aceasta afirmație, cu țara întreagă împreună, atât am putea să răspundem, „că așa se crede la noi în România, că am fi doar atâți”.

Iată o tăietură aplicată pe fața activității din zece ani de zile, ce-i sparge ori ce mască eventuală.

Intr'adevăr, cum poate fi activitatea unui popor, care nici până acolo n'a ajuns încă, să știe cu aproximație de milioane câte suflete anumără.

In veacul cifrelor, al calculelor precise, când totul se bazează pe speculațiuni microscopice, pe organizări cât mai subtile și minuțioase, când se caută să se explice legile vitale ale omenirii întregi, aruncate cu atâta capriciu la suprafața de către viața socială, mai ales în zilele de după războiu, toate aceste având însă ca puncte de reper numai cifrele statistice asupra observațiunilor și faptelor concrete și noi în mijlocul Europei n'am reușit să avem o dată statistică demografică.

Putem atunci să judecăm valoarea legilor fiscale și economice, făcute fără statistică economico-financiară, valoarea legilor civile și penale fără date statistice judiciare și morale.

Te cutremuri, te intristezi și-ți strângi pumnii, când vezi cu câtă păcătoasă imbecilitate, cu ce mentalitate ultra coruptă și cu ce cinism revoltător se ignorau celea ce se petreceau în lumea întreagă în vertiginosă sa prosperare, România de sub ocupația liberalo-averescană nu ținea cont de nimic așa ceva, căci nația română era cărmuită mai fără esp decât o turmă de oi al căror păstor cunoaște numărul oilor ce păzește.

Și cu toate acestea câte legi, decete, ordine s'au mai năpăstuit asupra acestei biete turme pe care bravii făuritori de legi și cărmuitori ai țării, n'au găsit-o de cuviință nici să o enumere, timp de zece ani.

E de știut, că tendința zilelor noastre este, a legifera norme, cari toate să fie convergente spre un singur scop; împărțirea cât mai egală a fiecărui cetățean din bunătățile ce trebuie să i-le asigure viața socială. Este ușor de închipuit, cât de mult au fost pătrunși cărmuitorii de mai eri ai țării, de acest unic scop al vieții sociale, când nici aceea nu-i interesa, în aproximații de milioane (câte părți ar trebui să se facă, ne mai vorbind de fondul părților) cam cu câtă lume au de a face.

Să nu ne întrebăm deci pentru ce valurile de lacrimi și sânge ce curgeau în lungul și latul țării până în toamna anului 1928, nu s'au transformat de pe o zi pe alta în lapte și miere prin înscăunarea guvernării voinței poporului de azi.

La orice caz de când guvernează poporul prin aleșii săi adevărați, tablourile îngrozitoare ale trecutului apropiat încep a fi uitate și semăntă speranței incolțind în sufletele curute, prinde rădăcini tot mai adânci și mai puternice.

Era timpul. Românul o merita.

Paris. Febr. 1930.

I. T. MUREȘAN.

Aniversare: T. G. Masaryk

Abia câteva zile ne despart de marea sărbătoare a poporului ceh care aniversază 80 de ani dela nașterea președintelui Republicii. Peste tot, pe unde numai există, fiindă din acelaș sânge cu marele Thomas Garrigue Masaryk, se vor arbora fluturând faldurile drapelului național cehes, în semnul celei mai sincere iubiri pe cari conaționalii o păstrează „Taticului” lor.

O națiune întregă sărbătorește un om, care-și făcuse un ideal de viață din dragostea și munca pentru poporul său. Și providența darnică la ajutor să și vadă idealul o realitate.

Dotat cu calități deosebite și o putere de muncă fără seamăn, fiul vizitului din Hodonin, lăsând meșteșugul fierăriei pentru care îl sortise modestia părinților săi, își ia în mână toiagul pribegiei, oțelindu-se la focul culturai și civilizației, pentru a ajunge: întemeietor de stat modern.

Din tinerțe, dedicându-se filosofiei, T. G. Masaryk se înarmează cu totul ce credea că i-ar putea fi de folos pentru a reda poporului său și iubitei sale națiuni independența. „Nu dori mereu fericirea, ci fă-ți datoria” a fost o lozincă a lungului drum parcurs de el. Profesorul universitar, criticul și filosoful T. G. Masaryk s'a dovedit un om de stat cu rare calități. Militând de tână în politică în partidul tână ceh, era privit cu simpatie de partidul social-democrat. De o iubire de neam fanatică; a muncit fără preget pentru umanitate. Ideea de umanitate apare în zilele noastre ca idee a naționalității. (T. Masaryk: Idealurile umanității.) Luptând contra Habsburgilor, el a căutat să întărească solidaritatea neamului său pregătindu-l pentru o luptă a cărei sfârșit le-a adus renașterea statului cehoslovac, „luminarea, cultura, instrucțiunea era lozincă unui neam care se zmulgea din întunericul spiritual și moral” (op. cit.).

Dărz și hotărât a luptat totdeauna contra dușmanilor neamului său îmbrățișând cu sinceritate pe acei cari îi erau prieteni.

„Umanitarismul nostru ceh o continuare naturală a Frăției noastre cehe” (ap. cit.).

Intrând că deputat în parlamentul vienez n'a fost numai un apărător al națiunii sale, ci a luptat pentru toți acei cari erau umiliți și oprimați. Cunosător profund al problemelor sociale, încă de tână l-a preocupat mișcarea muncitorească.

Ideile de sânge i-au îngreunat fruntea, aducând reale servicii muncitorime cehe. „Cugetarea cehă va fi totdeauna mai degrabă socială”. (T. G. Masaryk: Individualism.) S'a ocupat în special de muncitorime, luptând pentru ea fie ca deputat, fie ca om de mare autoritate și scriind cărți și broșure pentru luminarea acelor cari prin mizeria ce-o duceau erau tentați de diferite curente periculoase și distructive.

Nota proeminentă a personalității sale, a convingerilor sale a fost democrația. O democrație a faptelor și nu a misiunilor demagojice. Democrația lui T. G. Masaryk este puterea care atrage pe filosoful și criticul literar din înălțimea teoriilor pure, aruncându-l în valurile luptei politice. Aposturii sale pe acest teren au fost aproape neîntrecute. A infiltrat în toți conaționalii săi gândurile sale mărețe, crescând generații întregi pregătindu-le și îmbogățindu-le cu principii democratice. Cuvintele lui în acest sens pot constitui un adevărat moment pentru tineretul tuturor țării cu tendințe democratice. „Adevărata democrație va fi acolo, unde fiecare ins, va gândi, va munci și va fi educat pentru ea”.

Nu entuziasmul va și alergările multora sunt suficiente pentru adevăratele reforme sociale.

O grijă deosebită și nu fără bune rezultate a pus în căutarea de a-și feri poporul și tovarășii de luptă, de curentele extreme, periculoase. În special este un adversar hotărât al bolșevismului, pe care l'a combătut prin fapte, vorbe și scrieri. Ca ceva ne natural, antiștiințific și dăunător. „In bolșevism nu este știință exactă, insufi-

cientele și greșelile lui sunt fructul semiculturai și dilectantismului, amatorismului credinței fanatice. Bolșevicii sunt oamenii unei singure cărți și acestia sunt totdeauna periculoși: (T. G. M.: Despre bolșevism.)

Iată dar câteva din gândurile și percepțiile uni mare an de stat și profund gânditor care a dat nației rale reintegritatea statului care genea destrămat sub lanțurile unei vitrege cărmuire străine. O muncă dihanică depusă pentru patrie și umanitate a dat cele mai frumoase roade. Azi președintele de Republică, octogenar este ținta dragostei întregii sale națiuni și a cinstei respectului și admirației, tuturor popoarelor civilizate.

Mihail Marina

Convenția cu Italia

In majoritatea cazurilor, factorul economic a determinat pe cel cultural. Economicul a fost de multe ori precursor culturalului.

De sigur, ceea ce preocupă mai viu actualitatea europeană este criza agricolă. Aceasta, fiindcă stăruiam într'o atitudine anacronică cu timpurile noastre. Unele țări mai puternice își asiguraseră o expansiune economică printr'un tarif vamal mic. Aveau o posibilitate de valorificare a produselor agricole în afară de incinta națională. Tot aceste țări își creiaseră un tarif vamal de import înspăimântător, așa încât alte țări nu-și puteau desface produsele. Printre acestea din urmă era și România.

Situația aceasta insuportabilă și-a schimbat obiectivul. De unde până atunci se adoptase un punct de vedere greșit, care aducea preponderanța unora și ingenunchiarea economică a altora, acum la Geneva, din inițiativa dlui Madgearu s'au adus toate pe un relativ plan de egalitate și anume: prin creierea raporturilor agricole între astfel de țări. S'a adus deci o formulă mai conciliantă. Creierea acestor raporturi înseamnă o garanție pentru țările cari au acceptat acest punct de vedere.

Primul pas pe drumul ce s'a deschis la Geneva, s'a făcut prin convenția italo-română.

Aceasta, înfăptuită cu toată solemnitatea de către Mussolini-Madgearu, va aduce o consacrare a legitimității metodei acceptate. Aduce în a doua linie, o înflorire economică a acestor două țări cu interese comune.

Această convenție se va cimentă cu atât mai mult cu cât există în fond o înrudire, o comunitate de origine și o asemănare de limbă.

Actuala convenție a apropiat două țări surori, cari până acuma nu-și putuseră du mâna din cauza depărțării geografice. Mai mult: în timpul războiului, au luptat alături, astfel că s'au întipărit adânc urmele acestei apropieri. Acuma nu s'a făcut decât s'a înodat un fir de comunicație între două țări cu interese comune, ce nu puteau rămâne separate.

Infiriparea acestor raporturi politico-economice, aduc și o apropiere din punct de vedere cultural. Momentul acesta înseamnă o pătrundere reciprocă între cele două țări pe teren cultural.

S'a hotărât la semnarea convenției ca o serie de tineri să studieze în Italia. Treptat-treptat se face o apropiere între spiritul de acolo și cel de aci.

Iată deci că fenomenul economic-politic este antemergător celui cultural.

Mai mult: este atât de frecventă ideea Statelor-Unite Europene. În acest sens numai așa se poate progresa, stabilind întâiu raporturi răzlete între țări, o apropiere în domeniul cultural și deci sufletelesc, ca pe urmă se ajungă la unirea tuturor țării.

Și în acest sens actuala convenție înseamnă un pas înainte spre acest ideal.

I. URSIAN.

Săptămâna politică

Dnul dr. Alex. Vaida-Voevod s'a reîntors Vineri seara de la Viena complet sănătos. Buna îngrijire medicală precum și atmosfera de repaos complet pe care dl Vaida și-a impus-o la sanatoriu din Viena au avut darul de a-i restabili deplin sănătatea, asupra căreia intrigăria unei prese lărmuitoare și uneori chiar ostile a țesut adevărate legende.

Fie bine venit în mijlocul poporului său și la departamentul internelor unde îl așteaptă o muncă grea pentru ducerea la izbândă a programului partidului și al democrației românești!

Tratatul comercial italo-român a fost semnat. Acest tratat va inaugura o politică economică românească „bine definită” în cadrul politicii comerciale a întregului continent. Producției noastre i se va înlesni evaluarea posibilităților de dețuseuri pe piața continentală. Convențiunea comercială italo-română înseamnă „prima etapă de orientare și de situare a țării noastre”. Este punctul de plecare a unor relațiuni cordiale între România și Italia. Cu ocazia încheierii convențiunii comerciale cu Italia, dnul Iuliu Maniu a făcut declarațiuni importante și îmbucurătoare asupra legăturilor noastre cu marea țară latină.

Dnul Eduard Mirto, subsecretar de Stat a arătat la Cameră printr'un magistral discurs cum au decurs alegerile județene. Dnul Mirto a „sfășiat legenda abuzurilor electorale”. A

pomenit de toate anchetele făcute și de rezultatele obținute. Dsa a trecut în revistă toate asasinatele electorale. După anchetele făcute a constatat că cele mai multe s'au săvârșit înainte și după alegeri. În timpul alegerilor puține și nu din cauza bătăliei electorale. În general toate au fost de domeniul fanteziei electorale. A vorbit de vechile procedee liberale, de aplicarea legii administrative, de lupta partidului liberal, de crime, de minciunile liberalilor care „nu mai prind” și despre rezultatul alegerilor.

Liberalii au început a colporta fel și fel de știri neliniștitoare în legătură cu Basarabia. Dlor exasperați de o opoziție de 16 luni și care se prelungește cine știe cât, fac invențiuni, pun la cale intrigi, manevre, etc. Dnul Duca s'a dus la Chișinău unde A STAT 8 CEASURI sfătuindu-se cu liberalii. Și întorcându-se s'a prezentat la Înălții Regenți și le-a atras atențiunea asupra stării îngrozitoare(?) din Basarabia. Pure invenții. Dacă toate intrigile și manevrele de până azi au fost ineficace, vor fi oare aceste „invenții basarabene” de folos?

In comuna Voinesti, jud. Vaslui a fost aleasă prima femeie-primar.

Pe biroul Camerii a fost depus proiectul de lege al dlui Vică Georgescu prin care se interzice miniștrilor de justiție timp de 5 ani — după părăsirea departamentului să practice avocatura.

Iar d. Șimon

Ne-am ocupat în numărul trecut al ziarului nostru de acest amator de primărie și de... sex frumos dactilografic.

Fapte recente în legătură cu noul nostru client ne constrâng să revenim asupra lui.

De data asta însă trebuie să părăsim — întrucât e posibil — tonul hilar din rândul trecut și să-l amestecăm cu o quasi-esență de tragedie. Căci între timp stimatului nostru client Șimon s'a înfundat.

Sesizat de un manifest electoral pe care dl Șimon l'a adresat către cetățenii municipiului Cluj aducând grave acuze calomnioase Primăriei actuale — dl Primar Dr. Teodor Mihali i-a retras

imediat delegația de a gira și de a semna în numele orașului iar zilele trecute tot din același motive i-a retras delegația de membru al Consiliului Uzinei Apelor.

Prin urmare înțelegeți de ce trebuie să îndulcim puțin fraza în fața pășunilor nenorocite ale visătorului mălai Viteazul de... premariat. Ce să-i faci? D. Șimon s'a născut într'o zodie nefericită și fatală: Șansele de a fi primar îi scad zi de zi.

În ce ne privește îl compătimim sincer, dar într'adevăr sincer compătimim pe biete dactilografe care își vor pierde... protectorul.

Uzinele Electrice
ale Municipiului Cluj

Întreprinderea
de Instalațiuni Electrice
Cluj, Str. Cogălniceanu 4.

La cerere planuri de specialitate, oferte și note de spese

Angajează: lucrări de aranjamente electrice pentru iluminat și motoare de înaltă și mică tensiune, reparațiuni și instalațiuni de motoare electrice. Stațiunea specială de control pentru contoare, repară și instalează contoare. Bogat asortiment de lampe electrice și aranjamente de electricitate, etc.

Un rechizitoriu...

Dnul Eduard Mirto subsecretar de Stat la interne a relatat într'un magistral și documentat discurs invențiunile și exagerările partidului liberal, dornic de asasinare și bătăi până la sânge în alegeri. Dnul Mirto a răspuns tuturor invențiunilor fanteziste ale partidului liberal.

Partidul liberal a ridicat multe acuzații ridicate împotriva guvernului. Printre acestea a fost și „marele” număr de cetățeni cari n'au putut vota. Dl Mirto a dovedit însă citând județ cu județ că pretutindeni au votat mai mulți alegători ca în trecut. În aceste alegeri corpul electoral a fost reprezentat cum nu se poate mai bine. A luat parte la alegeri cel mai mare număr de cetățeni. Și trebuie menționat faptul că au fost scoși de pe listele electorale 600.000 morți, dintre cari unii votează cu partidul liberal de zeci de ani cu o „îndârjire neșovăelnică”.

Liberalii au avut nerușinarea să învinovățească actualul guvern că ar fi în stare să omită din listele electorale cetățeni cari au dreptul la exercitarea dreptului de vot. Nu numai că nu suntem capabili de un astfel de lucru, dar am ținut să punem întregul aparat administrativ în lucru, pentru ca să rechemăm pe toți aceia, cari, de ani de zile, erau îndepărtați de la aceste îndatoriri și drepturi și am realizat acest lucru chemând la viață publică un milion de alegători mai mult decât erau în listele dela 1928 — este răspunsul dat de dl E. Mirto.

Dl Mirto a ținut să pună la punct și chestiunile cu asasinatele din alegeri. Dl Vintilă, acest om cu imaginația bogată când e vorba de asasinat electorale, precum și presa liberală au prezentat Înălții Regenți și opiniei publice aceste asasinat. Dl Mirto a arătat, act cu act, toată frivolitatea și reaua credință a adversarilor ireductibili.

Liberalii în furia și în neputința lor, au adresat o mulțime de reclamațiuni netemeinice Înălții Regențe. Aceste reclamațiuni lipsite de temeiul dl Mirto le împarte în 3 categorii: „1. Plângeri privitoare la regularitatea operațiunilor electorale; 2. plângeri privitoare la anumite fapte mai grave, petrecute”; iar în categoria a treia intră rezultatul alegerilor.

Plângerile din categoria întâia se referesc la faptul că nu au fost distribuite toate cărțile de alegător. Cât de serioasă este această reclamațiune făcută de reprezentanții partidului liberal o dovedesc cifrele. În multe județe numărul alegătorilor s'a augmentat cu 4—8 mii. Cifrele au adus deci o desmintire expresă reclamațiunilor frivole a liberalilor.

Prin reclamațiunile din categoria a doua s'a căutat să impresioneze mai mult și anume partea privitoare la vărsările de sânge. Dl Mirto a făcut bilanțul acelora după ce a adunat toate reclamațiunile și toate informațiunile din ziare. Toate sinuciderele făcute înainte, în timpul și după alegeri au fost însușite de liberali, fiind considerate ca omoruri din cauze politice.

Popularitatea guvernului nu s'a diminuat. Cifrele ne dau cea mai perfectă dreptate. „Cifrele publicate de majoritatea gazetelor și, în special de anumita presă, sunt cifre exacte.

Am întrunit în total 2,037.200 voturi, adică 70.13 la sută, dar tot se căuta să se facă o scădere a rezultatului nostru, prin comparație cu rezultatul dela alegerile generale, spunând că suntem într'o diminuare. Ni se spunea: atunci ați obținut un procent de 77 la sută, acum, de circa 71 la sută; iar reprezentanții partidului liberal zic: noi am crescut ca număr de voturi și ca procent.

D-lor, mi se pare că nu este tocmai onorabil, când deabia începi să umbli pe picioare, să fii așa de mândru (aplaude prelungite pe băncile majorității).

Dacă am face însă socoteala exactă, și eu mi-am permis s'o fac d-lor reporteri de gazete, arătându-le cum în alegerile generale noi am fost în colaborare cu partidul social-democrat, cum în alegerile județene nu am fost în colaborare cu partidul social-democrat, dacă ținem seamă și de voturile partidului social-democrat, pe cari le-am avut în alegerile generale și pe cari nu le-am avut în alegerile județene, procentul se va mări peste cei 70 la sută.

Dacă mai ținem seamă că 3 și ceva la sută, 4 la sută aproape a fost luat de liste independente, din care 90 la sută sunt liste formate de membrii partidului național-țărănesc, iată domnilor, că ne-am apropiat de 77 la sută. Dar, hai să zicem că rămâne o diferență de maximum 1 la sută: în loc să fie 77 la sută, este 76 la sută. Și cu aceasta vor să spună dumnealor că ne-a scăzut popularitatea! Dar să convenim: cu 1 la sută, dacă ar fi să ne perdem popularitatea pe care vor trebui să aștepte 77 de ani (aplaude, ilaritate pe băncile majorității) iar dacă vrea să aștepte ca să scădem în popularitate sub 50 la sută trebuie să așteptăm numai 27 de ani (ilaritate).

Presa liberală întrebuintează fel și fel de sisteme pentru a zăpăci lumca. Dl E. Mirto a semnat noul sistem liberal.

În fiecare zi apare în gazetele liberale, câte o notiță la „Ultimile informațiuni”, în care se vorbește de reușita partidului liberal, în județul Ialomița, spre pildă, suu județul Mehedinți: „Au avut loc alegerile în 10 comune. Reprezentanții partidului liberal au luat 9 din 10 comune”. În altă parte: „Au avut loc alegeri în 6 comune; reprezentanții partidului liberal au luat 7 din 6 comune”.

Un alt sistem al partidului liberal e cel întrebuintat cu privire la alegerile din Bădăcini. „Am reușit în Bădăcini, în comuna de reședință a șefului guvernului. Acolo partidul liberal a triumfat, priviți aici, nu vă mai uitați în restul țării” scriau oficioasele partidului liberal. Iată până la ce gesturi incalificabile au ajuns fițuicile liberale. Liberalii susțin și acum, în cerbicia lor, aserțiunile făcute cu privire la alegerea din Bădăcini, acum când au fost desmintite de chiar candidații la postul de primar. Adevărul e că liberalii n'au candidat, neavând numărul necesar și prin urmare n'au putut ieși. Și cu toate acestea au susținut neadevărul și îl susțin și acum. „Dar ceea ce este mai interesant era în tot județul, aici odată n'a fost un primar liberal?” a spus dnul Mirto.

Partidul liberal a declarat că la constituirea primelor consilii nu vor participa. Ei bine, d-lor, până când atâta batjocură de opinia publică? Chemi alegătorii la vot, te străduiește, agiți, ca să-ți arăți forța, falsifici rezultatul și atunci când ești chemat să-ți faci datoria, dezertezi dela datorie.

Partidul liberal a afirmat că venind la putere(?) va desființa noulă lege administrativă. Dl Mirto a spus:

„Indiferent de declarațiunile pe cari le fac, îi asigur că vor simți cea mai grozavă umilință, vor fi chemați să admire aplicarea unei legi, de ale căror roade nici nu-și dau seama; vor fi nevoiți să admire rezultatele ei și să regrete că au fost în stare să facă asemenea declarații.

Până atunci, pot să continui cu inexactități, noi nu avem timpul de a veni în fiecare zi la tribună cu desmintiri”.

Va mai dura oare mult incalificabila atitudine a partidului liberal?

FAINA L. FELIX.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN